

Universitätsbibliothek Paderborn

**Io. Francisci Leonis Eporediensis I. V. D. Episcopi
Thelesini Thesaurus Fori Ecclesiastici**

Leoni, Giovanni Francesco

Coloniae Agrippinae, 1682

47 Bona clericorum, qui dum viverent, scandalosè se gerebant, an veniant
in spolio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10316

gore alternativæ ipsis concessis, in quibus cessat reservatio; quia, cum constitutio spoliorum sit limitata pro fructibus beneficiorum reservatorum, non potest extendi ad non reservata, quia limitata cedula limitatum parit effectum l. cancellaverat ff. de his quæ in test. del. & Menoch. cons. 24. num. 19. lib. 1. Spolium enim est odiosum, & in odiosis non sit extensio, c. odia de reg. jur. in 6.

47 An autem bona † decedentium beneficiatorum, qui, dum in humanis agerent, aleatorum, concubiniorum, sanguinolentorum, tabernariorum, venatorum, aut alias lascivam, & damnatam vitam agebant, veniant in spolio, stante, quod acquisita per modos ecclesiasticos per sacros canones prohibitos cedunt spolio ex allegatis supra, sub num. 40. est distinguendum, quo ad patrimonialia, aut ex donatione, testamento, vel ab intestato acquisita non venire; quia cum prædicta sint prohibita, & criminosa, mortua persona, extinguitur actio; † quoniam actiones descendentes ex quasi delicto non transeunt ad hæredes. Bart. in l. si filius familiæ judex, num. 1. ff. de judic. Et pari modo, si beneficiatus habet amplos redditus bonorum stabilium laicalium, & tenues ecclesiasticos non excedentes summam triginta ducatorum. Quia, si bona acquisita relinquit, præsumuntur ex redditibus bonorum laicalium quæ sita, cum à coamunitate accidentibus aleatores, concubinatij, tabernas frequentantes, venatores, aut alias vitam male, & contra sacros canones ducentes, bona non acquirant, sed consumant; quapropter præsumuntur licite, & non illicitè acquisita.

48 Unde † cameræ alleganti contrarium

onus probandi incumbit, quia præsumptio transfert onus probandi in adversarium, l. generaliter, § si petitum ff. de fideicomis. liber. & Menoch. cons. 54. num. 6. lib. 1.

Ob non residentiam † Pius IV. sua constitutione perpetuò valitura statuit, & ordinavit, quod omnia, & singula bona mobilia, immobilia, & se moventia, res bona, jura, & actiones cuiuscunque qualitatis, & valoris ac ubique locorum consistentia, ad quocunque ecclesiasticos, quavis auctoritate, dignitate, gradu, & præminentia, extra residentiam decedentes, pertinentia, etiam si facultatem specialem de illis, aut eorum parte testandi, & alias liberè disponendi obtinuerunt, ac de bonis, & rebus hujusmodi disposuerint, tanquam spolia ad cameram Apostolicam legitimè pertinere, ut in eadem constitutione sub datò Romæ 1564. septimò Kal. Decembris, in eadem Bull. Rom. c. 115. clausula, sublata, & decreto irritanti, de superadjectis, & in pœnam non residentium, ultra alias pœnas contra non residentes, à sacro concilio Tridentino inflatas, ut in c. 1. & 2. de reform. sess 6.

Apostatarum † etiam Regularium extra claustra degentium bona quæcunque per dictos regulares extra claustra ecclesiastrium, monasteriorum, dormitorum, & quorumcunque regularium locorum degentes, quocunque jure, & actione, sive ex causa testati, sive intestati acquisita, & in posterum acquirenda, vel ad eos delata in quibusvis Provinciis, dominiis, Regnis, & locis consistentibus, nisi idem, ad quos illa spectarent, sufficienti essent testandi, aut de illis disponendi facultate suffulti, eaque legitimè usi fuissent, ad cameram Apostoli-